

Ķemeru nacionālā parka individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi

*Izdoti saskaņā ar Ķemeru nacionālā parka likuma
3. panta otro daļu, likuma "Par īpaši aizsargājamām
dabas teritorijām" 13. panta otro daļu, 14. panta otro daļu un
17. panta otro daļu un Meža likuma 31. panta otro daļu*

1. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka:

1.1. Ķemeru nacionālā parka (turpmāk – nacionālais parks) individuālo aizsardzības un izmantošanas kārtību;

1.2. nacionālā parka teritorijas apzīmēšanai lietojamās speciālās informatīvās zīmes paraugu, tās izveidošanas un lietošanas kārtību;

1.3. nacionālā parka teritorijā esošos dabas pieminekļus un to aizsardzības un izmantošanas kārtību.

2. Nacionālā parka robežas dabā apzīmē ar speciālu informatīvo zīmi. Speciālās informatīvās zīmes paraugs, tās izveidošanas un lietošanas kārtība noteikta šo noteikumu 1. pielikumā.

3. Dabas aizsardzības pārvalde nosaka ierobežotas pieejamības statusu informācijai par nacionālajā parkā esošo īpaši aizsargājamo sugu atradņu un dzīvotņu, kā arī īpaši aizsargājamo biotopu atrašanās vietu, ja tās atklāšana var kaitēt vides aizsardzībai. Šādu informāciju izplata tikai ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju.

4. Dabas aizsardzības pārvalde, izsniedzot rakstisku atļauju šajos noteikumos minētajām darbībām, izmanto nacionālā parka dabas aizsardzības plānā iekļauto informāciju un jaunāko pieejamo informāciju par īpaši aizsargājamām sugām un biotopiem. Dabas aizsardzības pārvaldes atļauja nav nepieciešama šo noteikumu 7.4. un 19.2. apakšpunktā un 9. un 30. punktā minētajām darbībām, kurām saskaņā ar normatīvajiem aktiem par ietekmes uz vidi novērtējumu Valsts vides dienests izsniedz tehniskos noteikumus vai veic sākotnējo ietekmes uz vidi novērtējumu.

2. Vispārīgie aprobežojumi nacionālā parka teritorijā

5. Nacionālā parka teritorijā jāievēro izliktās aizlieguma un brīdinājuma zīmes, kā arī pārvietošanās ierobežojumi vietās, kur tādus nosaka aizlieguma zīmes un nožogojumi, izņemot gadījumus, ja pārvietošanās saistīta ar šo teritoriju apsaimniekošanu, uzraudzību vai valsts aizsardzības uzdevumu veikšanu, vai cilvēku glābšanas un meklēšanas darbiem.

6. Nacionālā parka teritorijā aizliegts:

6.1. zemes īpašniekiem vai tiesiskajiem valdītājiem savā īpašumā vai valdījumā esošajā nekustamajā īpašumā ierobežot nacionālā parka apmeklētāju pārvietošanos pa ceļiem un takām, kas paredzētas nacionālā parka un tajā esošo publiski pieejamo dabas tūrisma un izziņas objektu apskatei;

6.2. pārvietoties ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem, tai skaitā automašīnām, traktortehniku, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, mopēdiem un sniega motocikliem ārpus ceļiem un dabiskām brauktvēlm (ne vairāk kā četrus metrus plata neizbūvēta brauktuve meža vai lauksaimniecības zemes apsaimniekošanas un aizsardzības vajadzībām), kā arī pa pludmali, kāpām un purviem, izņemot gadījumus, ja pārvietošanās ir saistīta ar šo teritoriju apsaimniekošanu, uzraudzību vai valsts aizsardzības uzdevumu veikšanu, vai cilvēku glābšanas un meklēšanas darbiem;

6.3. pārvietoties pa virszemes ūdensobjektiem ar jebkādiem kuģošanas līdzekļiem, kurus darbina iekšdedzes dzinēji, izņemot pārvietošanos:

6.3.1. kas saistīta ar šo teritoriju uzraudzību vai valsts aizsardzības uzdevumu veikšanu, vai cilvēku glābšanas un meklēšanas darbiem;

6.3.2. pa Lielupi;

6.3.3. ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju:

6.3.3.1. zinātniskās izpētes un monitoringa nolūkos;

6.3.3.2. ekosistēmu, īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu un īpaši aizsargājamo biotopu aizsardzībai un saglabāšanai nepieciešamo pasākumu īstenošanai;

6.4. veikt darbības, kas būtiski pārveido ainavu un tās elementus, izmaina kultūrvēsturiskās vides īpatnības. Aizliegums neattiecas uz īpaši aizsargājamo biotopu un īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu atjaunošanas pasākumiem, kuru veikšanai ir saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja;

6.5. veikt darbības, kas ietekmē ārstnieciskā sulfidā minerālūdens un ārstniecisko dūņu atradņu veidošanās procesus;

6.6. dedzināt sausās zāles, virsāju un niedru platības, kā arī meža zemsedzi. Aizliegums neattiecas uz īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu un īpaši aizsargājamo biotopu atjaunošanas pasākumiem, kuru veikšanai ir saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja un par kuriem ir rakstiski informēta par ugunsdrošību un

ugunsdzēsību atbildīgā institūcija;

6.7. lasīt ogas un sēnes, iegūt sūnas un ķērpjus, bojājot vai iznīcinot zemsedzi;

6.8. audzēt ģenētiski modificētus kultūraugus;

6.9. izmantot citzemju sugas meža atjaunošanā un ieaudzēšanā;

6.10. reģistrēt plantāciju mežu, izņemot plantāciju mežu neitrālajā zonā;

6.11. lietot minerālmēslus un ķīmiskos augu aizsardzības līdzekļus mežaudzēs, izņemot repelentus pārnadžu atbaidīšanai un feromonus koku stumbra kaitēkļu ierobežošanai;

6.12. ierīkot atkritumu poligonus;

6.13. meža zemēs ierīkot jaunas un paplašināt esošās iežogotās platības dzīvnieku audzēšanai un turēšanai nebrīvē, izņemot meža ganības;

6.14. meža zemēs ierīkot un uzturēt sietveida vai stiepļveida nožogojumus, kuri redzamības palielināšanai nav apzīmēti, izmantojot dzīvniekiem pamanāmus materiālus (piemēram, zarus vai lentes);

6.15. rīkot medības ar dzinējiem vai traucēšanu no 1. februāra līdz 15. oktobrim, izņemot gadījumus, ja tas nepieciešams dzīvnieku slimību un epizootiju apkarošanai vai izplatības draudu novēršanai;

6.16. medībās izmantot svinu saturošu municiju;

6.17. zvejojot ar tīkliem un mudiem, izņemot zveju īpašos nolūkos un zinātniskās izpētes nolūkos;

6.18. nodarboties ar zemūdens medībām, izņemot ūdenstilpes, kurām saskaņā ar normatīvajiem aktiem par licencēto makšķerēšanu, licencēto vēžošanu un licencētajām zemūdens medībām ir izstrādāts licencēto zemūdens medību nolikums vai licencētās makšķerēšanas nolikums, kurā ir paredzētas zemūdens medības;

6.19. atsveķot kokus;

6.20. veidot mežā kokmateriālu treilēšanas un pievešanas ceļus taisnās līnijās;

6.21. veikt kokmateriālu ķīmisko apstrādi ārpus šim nolūkam īpaši ierīkotām vietām, kuru ierīkošanai saņemta Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiska atļauja;

6.22. veikt mežsaimniecisko darbību (izņemot meža nekoksnes vērtību ieguvī) šādās vietās:

6.22.1. ozolu, ošu, liepu, kļavu, vīksnu un gobu tiraudzēs un mistrotās mežaudzēs, ja koku sugu īpatsvars audzes sastāvā pārsniedz 50 procentus;

6.22.2. upju un ezeru krastos, senkrastos un gravās, kur nogāzes slīpums pārsniedz 25 grādus;

6.22.3. upju un ezeru palienēs;

6.22.4. īpaši aizsargājamo sugu dzīvotnēs un īpaši aizsargājamās biotopos, kas norādīti meža apsaimniekošanas plānā;

6.23. cirst šādus augošus kokus:

6.23.1. priedes, kas vecākas par 140 gadiem vai kuru caurmērs 1,30 metru augstumā virs koka sakņu kakla pārsniedz 65 centimetrus;

6.23.2. egles, kas vecākas par 120 gadiem vai kuru caurmērs 1,30 metru augstumā virs koka sakņu kakla pārsniedz 70 centimetrus;

6.23.3. ošus, kas vecāki par 100 gadiem vai kuru caurmērs 1,30 metru augstumā virs koka sakņu kakla pārsniedz 60 centimetrus;

6.23.4. liepas, kas vecākas par 100 gadiem vai kuru caurmērs 1,30 metru augstumā virs koka sakņu kakla pārsniedz 30 centimetrus;

6.23.5. bērzus, kas vecāki par 100 gadiem vai kuru caurmērs 1,30 metru augstumā virs koka sakņu kakla pārsniedz 65 centimetrus;

6.23.6. melnalkšņus, kas vecāki par 80 gadiem vai kuru caurmērs 1,30 metru augstumā virs koka sakņu kakla pārsniedz 45 centimetrus;

6.23.7. apses, kas vecākas par 80 gadiem vai kuru caurmērs 1,30 metru augstumā virs koka sakņu kakla pārsniedz 80 centimetrus;

6.23.8. ozolus, kas vecāki par 100 gadiem;

6.24. mežaudzēs cirst sausus kokus, kuru caurmērs 1,30 metru augstumā virs koka sakņu kakla pārsniedz 50 centimetrus;

6.25. mežaudzēs izvākt kritušus kokus, kuru diametrs resnākajā vietā pārsniedz 50 centimetrus, bet valsts un pašvaldību valdījumā esošajos mežos – 36 centimetrus.

7. Šo noteikumu 6.22. apakšpunktā minētajās vietās, kā arī 6.23., 6.24. un 6.25. apakšpunktā minētajos gadījumos atļauts cirst kokus un izvākt kritušus kokus šādos gadījumos:

7.1. bīstamo koku (koki, kas apdraud cilvēku dzīvību un veselību, tuvumā esošās ēkas vai infrastruktūras objektus) ciršanai un novākšanai;

7.2. meža ugunsdrošības un ugunsdzēsības pasākumu veikšanai;

7.3. ārkārtējās situācijās;

7.4. pēc Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiskas atļaujas saņemšanas:

7.4.1. īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu un īpaši aizsargājamo biotopu atjaunošanai, aizsardzībai un saglabāšanai;

7.4.2. palieņu pļavu un īpaši aizsargājamo zālāju atjaunošanai un apsaimniekošanai;

7.4.3. infrastruktūras objektu ierīkošanai un uzturēšanai;

7.4.4. ainavas elementu (tai skaitā skatu punktu) saskatāmības un pieejamības nodrošināšanai.

8. Lauksaimniecībā izmantojamās zemes plauj virzienā no centra uz malām vai virzienā no lauka atklātās malas (arī no pagalma, ceļa, atklāta grāvja, žoga, upes vai ezera) uz krūmāju vai mežu, vai saglabājot vienu nenopļautu centrālo sleju.

9. Nacionālā parka teritorijā bez Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiskas atļaujas saņemšanas aizliegts:

9.1. ierīkot nometnes un celt teltis ārpus speciāli norādītām vietām un pagalmiem, izņemot minētās darbības, ko veic neitrālajā zonā;

9.2. ierīkot publiski pieejamus dabas tūrisma un izziņas infrastruktūras objektus (piemēram, takas, maršrutus, skatu torņus, telšu vietas, stāvlaukumus, apmeklētāju centrus un informācijas centrus);

9.3. nosusināt purvus, zālājus un mežaudzes slapjās minerālaugsnēs un slapjās kūdras augsnēs, izņemot purvus, zālājus un mežaudzes neitrālajā zonā;

9.4. veikt arheoloģiskās un ģeoloģiskās izpētes darbus, kā arī cita veida izpētes darbus gruntī;

9.5. rīkot mehānisko transportlīdzekļu ātrumsacensības, treniņbraucienus un izmēģinājuma braucienus, sporta, piedzīvojumu un citu veidu sacensības brīvā dabā, kā arī Nacionālo bruņoto spēku, civilās aizsardzības un zemessargu mācības brīvā dabā, izņemot minētās darbības, ko veic pa valsts un pašvaldības autoceļiem;

9.6. gaisa telpā virs nacionālā parka teritorijas veikt lidojumus (arī gaisa balonu un bezpilota gaisa kuģu lidojumus) zemāk par 300 metriem, izņemot lidojumus valsts aizsardzības funkciju veikšanai, ārkārtējās situācijās, gaisa kuģu avārijas gadījumos un veicot glābšanas un meklēšanas darbus;

9.7. jaukt bebru (*Castor fiber*) aizsprostus, izņemot bebru aizsprostus pagalmos un neitrālajā zonā, kā arī lai novērstu infrastruktūras objektu bojājumus;

9.8. papildus medības regulējošos normatīvajos aktos noteiktajiem ierobežojumiem medīt bebrus (*Castor fiber*) no 1. februāra līdz 15. aprīlim;

9.9. uzstādīt medību torņus;

9.10. ierīkot medijamo dzīvnieku piebarošanas lauces, kā arī brīvā dabā novietot lauksaimniecības un pārtikas produktus. Ja tas nepieciešams dzīvnieku skaita regulēšanai, nacionālā parka teritorijā pieļaujama vienīgi dozēto dzīvnieku barotavu uzstādīšana un izmantošana vietās, kur tas neapdraud īpaši aizsargājamo biotopu un īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu saglabāšanu.

10. Nacionālā parka teritorijā (izņemot dabas rezervāta zonu un šo noteikumu 2. pielikumā norādītās medību lieguma teritorijas) atļauts medīt šādus medījumos dzīvniekus:

10.1. aļņus (*Alces alces*), staltbriežus (*Cervus elaphus*), stīrnas (*Capreolus capreolus*) un mežacūkas (*Sus scrofa*);

10.2. vilkus (*Canis lupus*) un lūšus (*Lynx lynx*) – epizootiju uzliesmojuma vai draudu gadījumā vai ja tie nodara kaitējumu lopkopībai arī pēc aizsardzības pasākumu veikšanas. Šādā gadījumā Valsts meža dienests medību atļauju izsniedz pēc Dabas aizsardzības pārvaldes pozitīva atzinuma saņemšanas. Dabas aizsardzības pārvalde atzinumu sniedz divu darbdienu laikā pēc Valsts meža dienesta pieprasījuma saņemšanas;

10.3. lapsas (*Vulpes vulpes*), bebrus (*Castor fiber*) un meža caunas (*Martes martes*);

10.4. medības regulējošos normatīvajos aktos noteiktās Latvijas faunai neraksturīgās vai invazīvās sugas;

10.5. ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju – pelēkās vārnas (*Corvus corone*).

11. Nacionālā parka teritorijā (izņemot dabas rezervāta zonu un šo noteikumu 2. pielikumā norādītās medību lieguma teritorijas) medību platībās atļauta klaiņojošu mājas (istabas) dzīvnieku un izbēgušu nebrīvē audzētu dzīvnieku nonāvēšana medības regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

12. Lai nodrošinātu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu un īpaši aizsargājamo sugu aizsardzību, dabas rezervāta zonā un šo noteikumu 2. pielikumā norādītajās medību lieguma teritorijās ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju atļauts medīt medības regulējošos normatīvajos aktos noteiktās Latvijas faunai neraksturīgās vai invazīvās sugas.

13. Lai nepieļautu epizootiju izplatīšanos, kā arī ja dzīvnieku populāciju blīvums šajās teritorijās pārsniedz ekosistēmu dabisko ietilpību, izraisot īpaši aizsargājamo biotopu vai īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu degradāciju, hidroloģiskā režīma izmaiņas, savvaļas augu un dzīvnieku populāciju skaitlisku samazināšanos, kas rada draudus minēto populāciju turpmākajai eksistencei, dabas rezervāta zonā un šo noteikumu 2. pielikumā norādītajās medību lieguma teritorijās ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju pieļaujamas medības vai nemedijamo sugu dzīvnieku skaita regulēšana.

14. Nacionālā parka teritorijā visos meža tipos pieļaujama mežaudzes dabiskā atjaunošana ar jebkuru koku sugu jebkurā koku sugu sastāvā, izņemot citzemju sugas.

15. Lai nodrošinātu īpaši aizsargājamas putnu sugas – griezes (*Crex crex*) – aizsardzību, šo noteikumu 3. pielikumā noteiktajā Odiņu–Pavasaru poldera teritorijas daļā aizliegta būvniecība un citu darbību veikšana, kuru rezultātā tiek mainīta zemes lietošanas kategorija, kā arī teritorijas uzāršana vai kultivēšana.

16. Lai nodrošinātu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu, tai skaitā dzīvnieku koncentrēšanās iespēju migrācijas periodos, Dabas aizsardzības pārvalde var noteikt sezonas liegumu, par to publicējot paziņojumu Dabas aizsardzības pārvaldes tīmekļvietnē, oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis", pašvaldības informatīvajā izdevumā un pašvaldības izdotā laikrakstā (ja tāds ir) vai citā vietējā vai reģionālajā laikrakstā.

3. Dabas rezervāta zona

17. Dabas rezervāta zonā atļauti šādi dabas rezervāta zonas aizsardzībai un saglabāšanai nepieciešamie pasākumi:

17.1. teritorijas aizsardzības režīma ievērošanas kontrole;

17.2. būvju un infrastruktūras objektu uzturēšana, kā arī renovācija būvniecību regulējošajos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā;

17.3. meža monitorings un inventarizācija;

17.4. ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju:

17.4.1. zinātniskās izpētes darbi;

17.4.2. ekosistēmu, īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu un īpaši aizsargājamo biotopu aizsardzībai, saglabāšanai vai atjaunošanai nepieciešamo pasākumu īstenošana;

17.4.3. pārvietošanās pa dabā norādītiem maršrutiem.

18. Dabas rezervāta zonā atļauti cilvēku glābšanas un meklēšanas darbi.

4. Dabas lieguma zona

19. Dabas lieguma zonā aizliegts:

19.1. uzstādīt vēja elektrostacijas un izbūvēt elektronisko sakaru tīklu infrastruktūras būves;

19.2. veikt darbības, kuru rezultātā tiek mainīta meža, krūmāja vai lauksaimniecībā izmantojamās zemes lietošanas kategorija, izņemot dabiski apmežojušās vai dabiski applūdušās zemes lietošanas kategorijas maiņu uz dabā konstatēto zemes lietošanas kategoriju, kā arī darbības ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju:

19.2.1. upju dabiskā tecējuma atjaunošanai;

19.2.2. īpaši aizsargājamo sugu dzīvotņu un īpaši aizsargājamo biotopu atjaunošanai, aizsardzībai un saglabāšanai;

19.2.3. publiski pieejamu dabas tūrisma un izziņas infrastruktūras objektu ierīkošanai;

19.2.4. ceļu (arī sliežu ceļu), inženierkomunikāciju un citu inženierbūvju restaurācijai un rekonstrukcijai, ja tiek mainīts trases platums vai novietojums;

19.2.5. kapsētu ierīkošanai;

19.3. bojāt vai iznīcināt (arī uzarot un kultivējot) palieņu un terašu pļavas un ganības, meža pļavas un lauces, kā arī īpaši aizsargājamās zālāju biotopus;

19.4. iegūt derīgos izrakteņus, izņemot pazemes ūdens ieguvī personiskām vajadzībām;

19.5. veikt darbības, kuru rezultātā tiek mainīta ezeru, upju, vecupju un strautu krasta līnija un gultne, izņemot upju dabiskā tecējuma vai ūdenstecēm un ūdenstilpēm piegulošo teritoriju dabiskā hidroloģiskā režīma atjaunošanu;

19.6. ierīkot lauksaimniecības dzīvnieku – ierobežotā platībā turētu savvaļas sugu dzīvnieku – audzētavas, kā arī iežogotas platības savvaļas sugu dzīvnieku turēšanai nebrīvē, izņemot esošo minēto audzētavu un iežogoto platību paplašināšanu un to ierīkošanu pagalmos un dārzos;

19.7. kurināt ugunsurus ārpus speciāli ierīkotām vietām, kuras nodrošina uguns tālāku neizplatīšanos, izņemot ugunsurus pagalmos un ugunsurus ciršanas un niedru pļaušanas atlieku sadedzināšanai atbilstoši ugunsdrošību regulējošiem normatīvajiem aktiem;

19.8. atzarot augošus kokus mežaudzēs, izņemot koku atzarošanu skatu punktu ierīkošanai un uzturēšanai, elektrisko tīklu un citu komunikāciju līniju un infrastruktūras objektu uzturēšanai, kā arī cilvēku un satiksmes drošībai uz ceļiem;

19.9. cirst kokus galvenajā cirtē un rekonstruktīvajā cirtē;

19.10. veikt mežsaimniecisko darbību no 1. marta līdz 31. jūlijam, izņemot:

19.10.1. meža nekoksnes vērtību ieguvī;

19.10.2. bīstamo koku ciršanu un izvešanu;

19.10.3. meža ugunsdrošības un ugunsdzēsības pasākumus;

19.10.4. meža atjaunošanu ar rokas darbarīkiem bez motora;

19.10.5. koku ciršanu un izvešanu vējgāžu, vējlaužu un snieglaužu sekū likvidēšanu gadījumos, kad kaitēkļu savairošanās vējgāžu, vējlaužu vai snieglaužu platībās var apdraudēt apkārtējās mežaudzes;

19.10.6. ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju kokmateriālu izvešanu nelabvēlīgu meteoroloģisko apstākļu gadījumā;

19.11. cirst kokus kopšanas cirtē (izņemot sausos kokus), ja mežaudzes pirmā stāva valdošās koku sugas vecums pārsniedz:

19.11.1. priežu audzēm – 60 gadu;

19.11.2. egļu audzēm – 50 gadu;

19.11.3. bērzu, melnalkšņu, ošu, ozolu un liepu audzēm – 50 gadu;

19.11.4. apšu audzēm – 30 gadu.

20. Dabas lieguma zonā bez Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiskas atļaujas saņemšanas aizliegts organizēt brīvā dabā publiskus pasākumus, kā arī nometnes, kurās piedalās vairāk par 50 cilvēkiem, izņemot pasākumus un nometnes, kas tiek organizētas šim nolūkam paredzētās un speciāli ierīkotās vietās.

21. Dabas lieguma zonā kopšanas cirte atļauta saskaņā ar meža apsaimniekošanas plānu. Meža apsaimniekošanas plānu izstrādā un apstiprina saskaņā ar šo noteikumu 8. nodaļu.

22. Dabas lieguma zonā, cērtot kokus kopšanas cirtē, rēķinot uz cirsmas hektāru, saglabā vismaz 20 vecākos un lielāko izmēru kokus, vispirms saglabājot šo noteikumu 6.23. apakšpunktā minētos kokus un resnākos (koku caurmērs lielāks par valdošās koku sugas koku vidējo caurmēru) ozolus, liepas, priedes, ošus, gobas, viksnas, melnalkšņus un kļavas, kā arī kokus ar lieliem un resniem zariem, dobumainus kokus un kokus ar deguma rētām. Ja šādu koku mežaudzē nav, vispirms saglabā apses un bērzus.

23. Dabas lieguma zonā sanitārā cirte atļauta tikai gadījumos, ja meža slimību, kaitēkļu, dzīvnieku vai citādi bojātie koki rada masveidīgas kaitēkļu savairošanās draudus un var izraisīt mežaudžu bojāeju ārpus dabas lieguma zonas, un ir saņemts Valsts meža dienesta sanitārais atzinums. Veicot cirti, saglabā visus augtspējīgos kokus.

24. Dabas lieguma zonā mežaudzēs uz hektāru saglabā ne mazāk kā 30 kubikmetru sausu stāvošu koku, svaigi vēja gāztu koku un kritalu, kuru diametrs resnākajā vietā pārsniedz 20 centimetrus. Ja to kopējais apjoms ir lielāks, vispirms saglabā resnākos kokus. Pieļaujams izvākt svaigi vēja gāztas egles, kuru apjoms pārsniedz piecus kubikmetrus uz hektāru un kuras saskaņā ar Valsts meža dienesta atzinumu var izraisīt mežaudžu bojāeju masveidīgas kaitēkļu savairošanās dēļ.

25. Dabas lieguma zonā sausus kokus un kritalas šo noteikumu 24. punktā minētajā apjomā, kā arī nocirstos bīstamos kokus un nocirsto koku celmus atstāj mežaudzē, lai nodrošinātu trūdošo (atmirušo) koksni kā dzīvesvietu meža ekosistēmā svarīgām sugām. Lai saglabātu meža ugunsdrošību, nocirstos bīstamos kokus, kā arī kritalas no autoceļu un dzelzceļu aizsargjoslām pieļaujams pārvietot dziļāk mežaudzē.

26. Dabas lieguma zonā uz degumiem, bebrainēm (bebru appludinātām platībām) vai mežaudzēm, kurās vējgāzes, vējlauzes, slimību infekcijas vai kaitēkļu invāzijas dēļ mežaudzes šķērslaukums kļuvis mazāks par kritisko šķērslaukumu un vēja gāztie, bojātie, sausie stāvošie koki un kritalas netiek izvākti, neattiecināta meža atjaunošanas un jaunaudžu kopšanas prasības.

27. Dabas lieguma zonā meža īpašnieks vai tiesiskais valdītājs iesniegumam koku ciršanas apliecinājuma saņemšanai koku ciršanai sanitārajā cirtē papildus citiem meža apsaimniekošanu regulējošos normatīvajos aktos noteiktajiem dokumentiem pievieno informāciju par dabā iezīmētiem izcērtamajiem kokiem (redzamas, noturīgas atzīmes izdarīšana uz izcērtamā koka stumbra un koka caurmēra noteikšana 1,3 metru augstumā virs koka sakņu kakla) atbilstoši šo noteikumu

4. pielikumam. Kokus drīkst nocirst atbilstoši Valsts meža dienestā iesniegtajai informācijai par dabā iezīmētiem izcērtamajiem kokiem.

28. Dabas lieguma zonā zemes vienību sadalīšana atļauta tikai gadījumos, ja katras atsevišķās zemes vienības platība pēc sadalīšanas nav mazāka par 10 hektāriem. Šis nosacījums neattiecas uz gadījumiem, ja atbilstoši normatīvajiem aktiem par teritorijas plānošanu, izmantošanu un apbūvi atdala zemes vienību infrastruktūras un inženierkomunikāciju būvniecībai vai tās uzturēšanai, vai no esošās zemes vienības nepieciešams atdalīt viensētu vai kapsētu.

5. Ainavu aizsardzības zona

29. Ainavu aizsardzības zonā aizliegts:

29.1. cirst kokus kailcirtē un rekonstruktīvajā cirtē;

29.2. veikt mežsaimniecisko darbību no 15. marta līdz 31. jūlijam, izņemot:

29.2.1. meža nekoksnes vērtību ieguvi;

29.2.2. bīstamo koku ciršanu un izvešanu;

29.2.3. meža ugunsdrošības un ugunsdzēsības pasākumus;

29.2.4. meža atjaunošanu ar rokas darbarīkiem bez motora;

29.2.5. koku ciršanu un izvešanu vējgāžu, vējlaužu un snieglaužu seku likvidēšanu gadījumos, kad kaitēkļu savairošanās vējgāžu, vējlaužu vai snieglaužu platībās var apdraudēt apkārtējās mežaudzes;

29.2.6. ar Dabas aizsardzības pārvaldes rakstisku atļauju kokmateriālu izvešanu nelabvēlīgu meteoroloģisko apstākļu gadījumā;

29.3. kurināt uguns kurus ārpus speciāli ierīkotām vietām, kuras nodrošina uguns tālāku neizplatīšanos, izņemot uguns kurus pagalmos un uguns kurus ciršanas atlieku sadedzināšanai atbilstoši uguns drošību regulējošiem normatīvajiem aktiem;

29.4. uzstādīt vēja elektrostacijas, kuru augstākais punkts pārsniedz 30 metru augstumu. Vairāk par vienu vēja elektrostaciju vienā zemes vienībā vai tādu vēja elektrostaciju, kuras turbīnas lāpstiņas rotācijas rādiuss pārsniedz trīs metrus, atļauts uzstādīt tikai pēc atzinumu saņemšanas no sertificētiem ekspertiem putnu un sīkspārņu aizsardzības jomā.

30. Ainavu aizsardzības zonā bez Dabas aizsardzības pārvaldes rakstiskas atļaujas saņemšanas aizliegts:

30.1. organizēt brīvā dabā publiskus pasākumus, kā arī nometnes, kurās piedalās vairāk par 50 cilvēkiem, izņemot pasākumus un nometnes, kas tiek organizētas šim nolūkam paredzētās un speciāli ierīkotās vietās;

30.2. veikt darbības (arī aršanu, kultivēšanu, ecēšanu un meža ieaudzēšanu), kuru rezultātā tiek bojātas vai iznīcinātas palieņu un terašu pļavas un ganības, meža pļavas un lauces, kā arī īpaši aizsargājami zālāju biotopi;

30.3. veikt darbības, kuru rezultātā tiek mainīta meža, krūmāja vai lauksaimniecībā izmantojamās zemes lietošanas kategorija, izņemot dabiski apmežojušās vai dabiski applūdušās zemes lietošanas kategorijas maiņu uz dabā konstatēto zemes lietošanas kategoriju;

30.4. ierīkot lauksaimniecības dzīvnieku – ierobežotā platībā turētu savvaļas sugu dzīvnieku – audzētavas, kā arī iežogotas platības savvaļas sugu dzīvnieku turēšanai nebrīvī, izņemot esošo minēto audzētavu un iežogoto platību paplašināšanu un to ierīkošanu pagalmos un dārzos.

31. Ainavu aizsardzības zonā uz degumiem, bebrainēm (bebru appludinātām platībām) vai mežaudzēm, kurās vējgāzes, vējlauzes, slimību infekcijas vai kaitēkļu invāzijas dēļ mežaudzes šķērslaukums kļuvis mazāks par kritisko šķērslaukumu un vēja gāztie, bojātie, sausie stāvošie koki un kritalas netiek izvākti, neattiecināta meža atjaunošanas un jaunaudžu kopšanas prasības.

32. Ainavu aizsardzības zonā kopšanas cirte un galvenā cirte atļauta saskaņā ar meža apsaimniekošanas plānu. Meža apsaimniekošanas plānu izstrādā un apstiprina saskaņā ar šo noteikumu 8. nodaļu.

33. Ainavu aizsardzības zonā, cērtot kokus kopšanas cirtē un galvenajā cirtē, rēķinot uz cirsma hektāru, saglabā vismaz 20 vecākos un lielāko izmēru kokus, vispirms saglabājot šo noteikumu 6.23. apakšpunktā minētos kokus un resnākos (koku caurmērs lielāks par valdošās koku sugas koku vidējo caurmēru) ozolus, liepas, priedes, ošus, gobas, viksnas, melnalkšņus un kļavas, kā arī kokus ar lieliem un resniem zariem, dobumainus kokus un kokus ar deguma rētām. Ja šādu koku mežaudzē nav, vispirms saglabā apses un bērzus.

34. Ainavu aizsardzības zonā meža īpašnieks vai tiesiskais valdītājs iesniegumam koku ciršanas apliecinājuma saņemšanai koku ciršanai galvenajā cirtē papildus citiem meža apsaimniekošanu regulējošajos normatīvajos aktos noteiktajiem dokumentiem pievieno informāciju par dabā iezīmētiem ekoloģiskajiem kokiem (redzamas,